

и достоинъ за похвала ѿ
человѣць тѣ.

19 Тогѡ ради да возлюбимъ
ми ратъ, и Онова (шото
сочи) за назиданіе то Єдину
другимъ.

20 Не развалий дѣло то
Божіе заради гастие то: си-
ко є чисто, но онъши согре-
шава, който тѣза соглашна-
на другимъ.

21 Добрὸ є да не тѣшъ
мѣсо, и да не піешъ вѣнѣ,
нито (да стрѣвашъ друго
такова) ѿ коѣто братъ твой
се прѣпнула, илі соглашна-
ла, илі (въ вѣра та) ѿ слав-
ѣва.

22 Ты иашъ оўѣреніе
(защо можешъ) да тѣшъ:
варди го самъ въ себеси предъ
Богомъ. Блаженъ є онъши, кой-
то не ѿсѫждава (послѣ) сѧмъ
себе въ Онова, коѣто є и з-
бралъ за добро.

23 Но който се сомнѧша
(далі трѣбва да тѣде) (онъ)
ако тїде ѿсѫждавася. Защо-
то не (тїде) съ вѣра: а си-
ко (нѣщо) коѣто не была съ
вѣра, то є грѣхъ.

24 И на оногова, който мо-
же да вѣ оутверди съ моѣто
благовѣствованіе и съ про-
повѣданіе то Іи съ Христо-
во, и съ ѿкровеніе то на
таинство то. коѣто є было
скрено ѿ вѣчни тѣ времена,

25 И коѣто се є сега спо-
ретъ пророчески тѣ писанія

съ произволеніе то на вѣч-
наго Бога ѿкрыло, и кайдано

є на тѣки тѣ народа заради
да сепокоратъ на вѣра та,

26 На самаго премѣдраго
Бога, комѣто (да вѣде) чрезъ
Іисуса Христа слава во вѣки.
Аминь.

ГЛАВА ВІІ.

НІІІ тѣки тѣ, должны сме да
носиме слабости тѣ на слаки
те, и да не оутгождаеме на
сѣкѣ си:

2 Но сїкой ѿ насъ да оут-
гождава на блажнаго вѣ-
добро то за назиданіе.

3 Защо то Іи Христосъ не оут-
годи на себеси, но каквото
є писано: оукоренія та на-
снія, коѣто оукоряваха тѣ-
бе, нападнаха на мѣне.

4 Понеже шото є написано
пс напредъ, за наша надка
є написано: за да иамаме
(твѣрда) надежда съ терпѣ-
ніе то и оутѣшение то, коѣто
(получаваме) ѿ писанія та:

5 А Богъ на терпѣніе то и-
на оутѣшение то да ви даде
да имате Єднаква мысль по-
междъ сїве каквото (искы)
Іисусъ Христосъ.

6 За юда славите Єдину
дышни и съ єдни оуста вѣга
и ѿца на Гдя наше го Іи-
суса Христа.

7 Заради това прїмайте
Єдину другого, каквото и